

Tilbageholdelse, hvorved der tilvejebragtes et rimeligt Forhold mellem Prisen paa de hjemlige Markeder og Prisen ude derved, at Staten betalte noget og Erhvervene noget. Jeg har gjort Rede for, hvor stor en Del Erhvervenes Andel af Udgifterne har været. Og det samlede Resultat er jo ikke anderledes end det, jeg, da jeg talte med Finansudvalget, bebudede som en Mulighed.

Det ærede Medlem spurgte, om jeg nu vilde kunne fremstille, hvori den nye Ordning bestod, og jeg skal gerne gøre nogle Bemærkninger herom. Jeg vil blot forudskikke den Udtalelse, at jeg tror, at den foregaaende Ordning har dannet det nødvendige Overgangsled til den nye. Jeg tror ikke, at det vilde have været gørkligt at tilvejebringe den nye Ordning, hvis ikke den anden havde været i Forvejen. Jeg tror ikke, at den nye Ordning heller kunde have virket paa det Tidspunkt, hvor den gamle bestod. Forholdene har jo forandret sig i høj Grad siden da, bl. a. deri, at Prisforholdene er blevet organiseret ogsaa der, hvor man tilbyder at købe vor Fisk, saaledes at det aldeles uorganiserede Tilbud, der tidligere drev Priserne i Vejret, ikke mere finder Sted. Den nye Ordning er med Hensyn til Eksporten endnu langt mere centraliseret end den tidligere, idet kun nogle ganske faa Eksportører er berettigede til Eksport, og der paahviler dem en Pligt, forinden de eksporterer, til at afgive, hvad der kræves af dem til Hjemmemarkedets Forsyning. Men medens tidligere al Handel, ogsaa den indenlandske, passerede gennem autoriserede Eksportører, den Gang flere Hundrede Eksportører, er det nu kun den Handel, der vender udad, der gaar gennem Eksportørerne og nu kun faa, medens enhver har Lov til at sælge i Indlandet indenfor de Priser, der er fastsatte. Jeg maa dog, idet jeg gør disse Bemærkninger, tilføje, at Indenrigsministeriets Andel i den nye Ordning, saaledes som det vist allerede forstaas af, hvad jeg her har sagt, væsentlig bestaar i at fastsætte Prisen paa det indenlandske Marked, medens Udførselen ikke er organiseret gennem Indenrigsministeriet, men gennem andre Ministerier. Den nye Ordning er altsaa blevet til ved en Samvirken af Justits-, Landbrugs- og Udenrigsministeriet. Og der er sikkert i den forskellige Forhold, der gør, at en nærmere Udrødning deraf bedre kan ske overfor et Udvalg end her.

Det ærede Medlem vendte sig derefter til Kornordningen, i alt Fald saaledes, som

den tidligere Udvikling af denne fremgaar af nogle Bevillinger paa Tillægsbevillingsloven, der afvikler tidligere Høstaar. Det ærede Medlem sagde, at han havde ikke tænkt sig, at vi skulde være sluppet saa billigt igennem, og det var ikke i og for sig mod den Side af Ordningen, han vendte sig. Derimod mente han, at der var Utilfredshed i Befolkningen overfor forskellige Forhold vedrørende denne Ordning. Jeg kan nu ikke tro, at det særlig er de Forhold, som de foreliggende Ændringer giver Udtryk for, som der kan være nogen Utilfredshed med. Thi de Forslag, som det ærede Medlem nævnte, viser jo, at tilstrækkelige Kvantiteter Korn har været tilførte Landet og har suppleret de hjemlige Beholdninger paa en saadan Maade, at vi har kunnet holde Brødpriser, der ligger langt under vore Nabolandes. Endvidere gives der her Meddelelse om de store Tilskud, der har været givne for at opretholde Flæskeproduktionen, dels gennem Majsindkøb og dels som Tilskud til Andelsslagterierne. Men jeg tror, at jeg i øvrigt bedst kommer ind paa det Spørgsmaal, naar jeg retter nogle Bemærkninger til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper). Det ærede Medlem fremsatte disse Bemærkninger som en Indledning til en Forespørgsel angaaende de Lovforslag, som jeg fremsatte i Folketinget den 23. Februar, og som gik ud paa at indhente Bemyndigelse til dels at fortsætte Udbetalingen af Godtgørelser, efter at Skibsfartens Afgift ikke længere slog til, og til at yde en yderligere Godtgørelse for Rug og Hvede, naar den var leveret fra Landbrug, som havde leveret ekstraordinært megen Rug og Hvede, dels som Modstykke dertil kræve afgivet Byg eller en Afgift af de Landbrug, der havde leveret ekstraordinært lidt Rug og Hvede. Det ærede Medlem henviste til, at disse Lovforslag har ligget længe i Folketinget, og spurgte, om der nu foreligger Oplysninger, der gør Lovene unødvendige, og om der kunde meddeles Oplysninger, som vilde vise, at videre Lovgivningsforanstaltning i indeværende Aar ikke behøvedes. Med Hensyn til dette Spørgsmaal skal jeg bemærke, at disse Lovforslags Skæbne paa ganske tydelig Maade illustrerer, hvor vanskeligt det er at lovfæste de Forhold, vi her beskæftiger os med. Man kan forberede en Sag, men just idet den er færdig til Forelæggelse for Lovgivningsmagten, kan der indtræde nye Forhold, som ændrer alle Forudsætningerne overmaade stærkt. De Bemærkninger, som er fremkommet om